

Sag anlagt den 4. december 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-545/08)

(2009/C 82/18)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Nijenhuis og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16 og 17 i direktiv 2002/22/EF⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 16 og 27 i direktiv 2002/21/EF⁽²⁾, idet den uden at foretage en forudgående markedsanalyseprocedure har reguleret taksterne for slutbrugeres adgang til bredbåndstjenester.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16 og 17 i direktiv 2002/22/EF, sammenholdt med artikel 16 og 27 i direktiv 2002/21/EF, idet den uden at foretage en forudgående markedsanalyse har reguleret taksterne for slutbrugeres adgang til bredbåndstjenester.

For det første udgør de forpligtelser, som direktøren for myndigheden for elektronisk kommunikation (Urząd Komunikacji Elektronicznej) har pålagt Telekomunikacja Polska to år efter, at forpligtelserne i henhold til fællesskabsrettens trådte i kraft i Polen, nemlig kravet om, at detailtaksterne for bredbåndstjenester skal godkendes af den nationale tilsynsmyndighed, og kravet om, at satserne fastsættes på grundlag af de med tjenesten forbundne udgifter, nye forpligtelser og ikke en videreførelse af de eksisterende forpligtelser.

For det andet er det Kommissionens opfattelse, at de forpligtelser, som af direktøren for myndigheden for elektronisk kommunikation er blevet pålagt Telekomunikacja Polska i forbindelse med regulering af detailadgang til bredbåndstjenester, ikke kan antages at udgøre en midlertidig foranstaltning i henhold til rammedirektivets artikel 27, da artikel 17 i direktiv 98/10/EF, der er omhandlet i artikel 27, kun finder anvendelse på gebyrer for brug af det faste offentlige telefonnet og faste offentlige telefonitjenester.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108, s. 51).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) (EFT L 108, s. 33).

Appel iværksat den 9. februar 2009 af Deepak Rajani (Dear!Net Online) til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) den 26. november 2008 i sag T-100/06: Deepak Rajani (Dear!Net Online) mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Deepak Rajani (Dear!Net Online) (ved Rechtsanwalt A. Kockläuner)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Artoz-Papier AG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 26. november 2008, sag T-100/06, ophæves i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger ved Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at den omstridte dom skal annulleres af følgende grunde:

- Retten i Første Instans foretog en forkert fortolkning af artikel 43, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 40/94, sammenholdt med artikel 4, stk. 1 i Madrid-arrangementet, ved at forkaste det første anbringende.
- Retten tilsidesatte artikel 6 EU samt artikel 6 og 14 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder ved at forkaste det første anbringende.
- Retten tilsidesatte artikel 10 i direktiv 89/104/EØF⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 1 i direktiv 89/104 ved at forkaste det første anbringende.
- Retten tilsidesatte ved at forkaste det andet anbringende artikel 79 i forordning nr. 40/94 ved ikke at tage i betragtning, at den indsigende part handlede i ond tro.
- Retten fastslog fejlagtigt, at de omhandlede varemærker havde lighed og således kunne forveksles, og tilsidesatte følgelig artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ved at forkaste det andet anbringende.
- Retten tilsidesatte artikel 135, stk. 4, i Rettens procesreglement, da den forkastede det andet anbringende ved at afvise, at de beviser, der var vedlagt stævningen, kunne antages til realitetsbehandling.